

РЕШЕНИЕ

№ 1353

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8413** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по иск с правно основание чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) за обезщетение за неимуществени вреди, търпени в периода от 15 до 17 юли 2025г. Искът е предявен от Г. В. К. срещу Административен съд – София-област (АССО). Преценени в съвкупност, изявленията в исковата молба налагат извод, че се претендират вреди от правораздавателната дейност на административен съд. Посочена е цена на иска 1 000 000 евро. Ответникът оспорва иска като неоснователен. Прокурорът намира, че искът е неоснователен и недоказан.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и превна страна.

Искът е допустим, като предявен от активно легитимирана страна срещу надлежен ответник съгласно чл.205, ал.1 АПК, тъй като АССО е юридическо лице съгласно чл.65 от Закона за съдебната власт. Предвид естеството на заявената претенция и съобразно чл.2в, ал.1, т.1 ЗОДОВ искът следва да бъде разгледан по реда на АПК.

Ищецът твърди, че е нарушено правото му на справедлив съдебен процес, гарантирано от чл.6 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС), както и, че длъжностни лица са извършили нарушения на чл.282, ал.2 и ал.3 от Наказателния кодекс (НК). Заявява, че нарушенията на принципа за непристрастност, които намира, че са се осъществили при разглеждане на дело, по което е страна, са засегнали негови основни човешки права и общностното право на Европейския съюз (ЕС). Намира, че разпореждане № 1277 и № 1278, двете

от 15.07.2025г. по адм. д. № 706/2025г. на АССО, са постановени в несъответствие с изискването за безпристрастност на съда, разглеждащ правен спор.

Установява се от съдържанието на двете разпореждания, че с тях състав на АССО е указал съответно необходимостта от отстраняване на нередовности на искова молба, предявена от същия ищец против АССО и Административен съд София град за обезщетение на неимуществени вреди в размер на 1 000 000 евро, освободил е ищеца от заплащане на държавна такса и е отказал предоставяне на правна помощ. В мотивите на двете разпореждания обстойно са разгледани изявленията на ищеца и са обсъдени приложимите нормативни разпоредби и съществуващата съдебна практика. Не се установяват обстоятелства, годни да обосноват извод, че разпорежданията са постановени от съд, който не е безпристрастен по смисъла на чл.6 КЗПЧОС.

Следва да се отбележи, че същата не се явява източник на правото на ЕС. КЗПЧОС е международен договор, ратифициран със закон, приет от Народното събрание на 31 юли 1992 г., обн., ДВ, бр. 80/02.10.1992 г., в сила от 7.09.1992 г. Правото на ЕС е предмет на уредбата на Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), към които България се присъединява, считано от 01.01.2007г. и които са част от първичното право на ЕС, както и на актовете от кръга на вторичното право на ЕС – регламенти, директиви и др. В случая ищецът е заявил общо оплакване от нарушение на правото на ЕС, без посочване на конкретни разпоредби. Обстоятелствата по делото, съобразени при преценката на основание чл.168, ал.1 АПК, не разкриват възможна относимост на такива разпоредби към предмета на спора, за разглеждане на който е било образувано адм. д. № 706/2025г. на АССО.

При предявяването на иск за вреди вследствие нарушаване на правото на ЕС, право на обезщетение възниква при наличието на три кумулативно определени условия: предмет на нарушената правна норма на ЕС да е предоставянето на права на частноправните субекти, нарушението на тази норма да е достатъчно съществено и да съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната от частноправните субекти вреда. Условията следва да са налице кумулативно, като липсата на което и да е от тях води до отпадане на отговорността на ответника. При предявяване на иск по чл. 2в от ЗОДОВ, ищецът е този, който следва да индивидуализира предмета на иска, като посочи правопораждащите юридически факти, както и да формулира ясен петитум и ответник. Основанието на иска следва да обхваща фактите, от които произтича претендираното с исковата молба материално субективно право. Съответно, на доказване от негова страна подлежат всички твърдени факти и обстоятелства, които ги обосновават, както и връзките между тях. Преценката за наличието на тези обстоятелства, за наличието или не на причинна връзка на същите със съответните вреди, които се претендират и тяхното обезщетяване е преценка по основателността на иска.

Както беше посочено по-горе, в случая не се установяват, а не се и твърдят конкретни нарушения на правото на ЕС, засягащи ищеца. Дори да се приеме, че оплакванията са от естество на такива за засегнато право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, гарантирано от чл.47 на Хартата на основните права на ЕС, то съгласно чл.51 от същата Харта, нейните разпоредби се отнасят за институциите, органите, службите и агенциите на Съюза при зачитане на принципа на субсидиарност, както и за държавите-членки, единствено когато те прилагат правото на Съюза; в този смисъл те зачитат правата, спазват принципите и насърчават тяхното прилагане в съответствие със своите компетенции и при зачитане на предоставените в Договорите компетенции на Съюза. Хартата не разширява приложното поле на правото на Съюза извън компетенциите на последния, не създава никакви нови компетенции или задачи за него и не променя компетенциите и задачите, определени в Договорите. На свой ред, предметът на спора по

адм. д. № 706/2025г. на АССО не разкрива относимост на горепосочените компетенции и задачи на ЕС към този спор.

При липсата на относима нарушена правна норма на ЕС, безпредметна е преценката относно достатъчна същественост и съществуване на пряка причинно-следствена връзка между нарушението и твърдяната като претърпяна вреда. Поради това, искът е неоснователен.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, предявен от Г. В. К., с ЕГН [ЕГН], срещу Административен съд – София-област, за обезщетение за неимуществени вреди, сочени за търпени в периода от 15 до 17 юли 2025г. в резултат на достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз при осъществяване правораздавателната дейност на същия съд, в размер на 1 000 000 (един милион) евро.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: